

מסכת עירובין

פרק ג'

ג. בכָל מעֲרָבִין ומְשֻׁתְּחָפִים, חוץ מהַמִּים ומִן הַמֶּלֶת. והַכָּל גנְחָח בכְּסֶף מעֵשֶׂר, חוץ מהַמִּים ומִן הַמֶּלֶת. הנוֹדָר מהַפְּזָזָן, מפָּטָר במִים ובְּמֶלֶת. מעֲרָבִין לגָזִיר בבֵין ולִיְשָׁרָאֵל בבְּתְרוֹמָה. סוּמְכוֹס אוֹמֵר, בחַלִּין. ולְכָהוּ בבֵּית הַפְּרָס. רבְּיִהוּדָה אוֹמֵר, אפָּלוּ בבֵּית הַקָּבָרֹת, מפָּנֵי שיִכּוֹל לילִיכָה לחוֹזֵן ולְאַכְלָל:

ב. מעֲרָבִין בקְדָמָי, ובְּמַעַשֵּׂר ראַשְׁׁוֹן שגְּנַטְלָה תרוֹמָתָו, ובְּמַעַשֵּׂר שנִי וקָדְשׁ שגְּפַדְו. והַכָּנִים, בחַלָּה ובְּתְרוֹמָה. אבָּל לאָ בטְבָל, ולֹא במַעַשֵּׂר ראַשְׁׁוֹן שלֹא גטָלָה תרוֹמָתָו, ולֹא במַעַשֵּׂר שנִי וקָדְשׁ שלֹא גפְדוֹ. השׁוֹלֵח ערֹבוֹב ביָד חרִישׁ, שוֹטָה וקָטָן, או בִּיד משָׁאִינוּ מוֹדָה בעֲרֹוב, אינָנוּ ערֹוב. ואָמֵר לאַחֲר לקָבְלוּ ממִנּוּ, קרִי זה ערֹוב:

ג. נתְּנַזֵּן באַיְלוֹן, למַעַלָּה מעֵשֶׂרֶת טפְּחִים, אין ערֹוב בעֲרֹוב. למַטָּה מעֵשֶׂרֶת טפְּחִים, ערֹוב בעֲרֹוב. נתְּנַזֵּן בבָּבּוֹר, אפָּלוּ עמַזְוָק מאַהֲרֹן, ערֹוב בעֲרֹוב. נתְּנַזֵּן ברָאשׁ הַקָּנָס או בָּרָאשׁ הַקָּנָס בזָמָן שהוּא

תלוש ונעווץ, אפל גבוק מאה אמה, הרי זה ערוב. נתנו במקול
וإبد הפטחת, הרי זה ערוב. רבי אליעזר אומר, אם אין יודע
שפטחת במקומו, אין ערוב:

ד. בתקליג חוץ לתחים, ונפל עליו גל, או נשרפ, או תרומה
ונטמת, מבעוד יום, אין ערוב, משחשתה, הרי זה ערוב. אם
ספיק, רבי מאיר ורבי יהודה אומרים, הרי זה חפר גמל. רבי יוסי
ורבי שמעון אומרים, ספיק ערוב, כשר. אמר רבי יוסי, אבטולמוס
העד משום חמשה זקנים על ספיק ערוב שכשר:

ה. מתחה אדם על ערובו ואומר, אם באו גויים מן המזרח, ערובי
למערב. מן המערב, ערובי למזרח. אם באו מכאן ומכאן, למקום
שארץ אלך. לא באו לא מכאן ולא מכאן, הרי ני כבני עיר. אם
בא חכם מן המזרח, ערובי למערב. מן המערב, ערובי למערב. בא
לכאן ולכאן, למקום שארץ אלך. לא לכאן ולא לכאן, הרי ני כבני
עיר. רבי יהודה אומר, אם היה אחד מהו רבו, הולך אצל רבו,
ואם היה שנייהם רבותיו, למקום שנייה ילה:

ו. רבי אליעזר אומר, يوم טוב הסמוך לשבת, בין מלפניהם ובין
מלאחוריהם, מערב אדם שני עروبין ואומר, ערובי הראשון למזרח,
והשני למערב. הראשון למערב, והשני למזרח. ערובי הראשון,
והשני כבני עיר. ערובי השני, והראשון כבני עיר. ותחומים

אומרים, מערב לרוח אחת, או איןו מערב כל עקר. או מערב לשני ימים, או איןו מערב כל עקר. כיצד יעשה. מוליכו בראשון, ומחייב עליו ונוטלו ובא לו. בשני מחייב עליו ואוכלו. ונמצא משפטיך בהליךתו ומשפטיך בערובו. נאכל בראשון, עריבתו בראשון ואיןו עריב לשני. אמר להם רבי אליעזר, מודים אתם לי שהו שתי קדשות:

ג. רבי יהודה אומר, ראש השנה, שהיה ירא שמא תחתיר, מערב אדם שני ערובין ואומר, ערובי בראשון לזרחה ובשניהם למערב, בראשון למערב ובשניהם לזרחה. ערובי בראשון, ובשניהם כבני עיר. ערובי בשני, ובראשון כבני עיר. ולא הodo לו חכמים:

ה. ועוד אמר רבי יהודה, מטה אדם על הכלכלה ביום טוב ראשון ואוכלת בשני. וכן ביצה שנולדת בראשון, נאכל בשני. ולא הodo לו חכמים:

ט. רבי דוסא בן הרכינס אומר, העוזר לפניו הפתה ביום טוב של ראש השנה אומר, החוליצנו ה' אלהינו את יום ראש חדש זהה, אם היום, אם לאחר. ולאחר היא אומר, אם היום, אם אמש. ולא הodo לו חכמים:

